

Akademik, Prof. dr. SMAIL ČEKIĆ

IDEOLOGIJA GENOCIDA, POLITIKA I PRAKSA PARADRŽAVNE TVOREVINE SRPSKE REPUBLIKE BOSNE I HERCEGOVINE, ODNOSNO REPUBLIKE SRPSKE

Srpska intelektualna i politička elita je devedesetih godina XX stoljeća, u skladu sa srpskom (nacionalističkom) ideologijom teritorijalne ekspanzije - zaokruživanja teritorija "na kojoj živi i poslednji Srbin", koja (ideologija) osvajačkom ratu i genocidu daje legitimitet, u cilju formiranja zamišljene etničke države - velike srpske države, prihvatila, podržala i intenzivno djelovala u ostvarenju projekta velike srpske države. Osnovni cilj političkog projekta genocidnog karaktera "**svi Srbi u jednoj državi**", koji u historiji srpskih političkih ideja egzistira dva puna stoljeća, sastoji se u formiranju velike etničke (srpske) države u kojoj će živjeti "**ceo srpski narod**".

Srbija je u XIX i XX stoljeću, radi ostvarivanja tog fašističkog, nacističkog i genocidnog projekta nacionalne, etničke i vjerske čistote, vodila osvajačke ratove i (iz)vršila brojne oblike zločina protiv čovječnosti i međunarodnog prava, uključujući i genocid nad muslimanima na Balkanu (Bošnjacima, Albancima ...), pri čemu je, nažalost, uglavnom, dobijala podršku velikih sila.

Politički projekt - srpski velikodržavni projekt "svi Srbi u jednoj državi" doveo je do unutrašnje krize u Socijalističkoj federativnoj republici Jugoslaviji, razbio zajedničku državu i eskalirao osvajačkim ratovima i genocidom. Srbija i Crna Gora, odnosno država Savezna republika Jugoslavija/Srbija i Crna Gora je od 1991. do 1999. vodila osvajačke ratove na Balkanu (borbu za "*životni prostor*" - *lebensraum*), uključujući i protiv Republike Bosne i Hercegovine (1991-1995).

Navedeni osvajački projekt su, pored ostalih, prihvatili, podržavali i u njemu učestvovali brojni i raznovrsni politički, vojni i društveni subjekti u Srbiji, Crnoj Gori, Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini, među kojima i nacionalistička Srpska demokratska stranka Bosne i Hercegovine.

Operacionalizaciju velikosrpske ideologije, politike i prakse u Republici Bosni i Hercegovini provodila je Srpska demokratska stranka Bosne i Hercegovine, na čelu sa Radovanom Karadžićem, Momčilom Krajišnikom, Biljanom Plavšić i drugim zločincima, čiju je politiku, nažalost, prihvatio neočekivano veliki broj Srba. Rukovodstvo Srpske demokratske stranke i srpske paradržavne tvorevine u Bosni i Hercegovini (Srpska republika

Bosna i Hercegovina/Republika Srpska) bilo je uključeno u zajednički zločinački poduhvat pod direktnim političkim i operativnim rukovodstvom Slobodana Miloševića, čiji su zločinački cilj i namjera bili da se, u skladu sa političkim projektom formiranja “jedinственe države srpskog naroda” (“jedinственe srpske države na Balkanu”), zauzme država Bosna i Hercegovina i u njoj unište Bošnjaci, nacionalna, etnička i vjerska grupa kao takva.

Polazeći od velikosrpske (zločinačke) kolektivne ideologije i njenih genocidnih “strateških ciljeva” u Bosni i Hercegovini, Srpska demokratska stranka, od svog formiranja (12. juli 1990) do 9. januara 1992, ne samo što je, po instrukcijama, smjernicama i naredbama srpskog nacionalističkog režima u Beogradu, proglasila paradržavnu tvorevinu (Srpsku republiku Bosnu i Hercegovinu), “federalnu jedinicu u sastavu savezne države Jugoslavije”, u okviru teritorijalnog integriteta Republike Bosne i Hercegovine i njenog ustavom utvrđenog društvenog i državnog uređenja, već je, shodno tom nazivu (prefiks srpski) i uz aktivnu pomoć i podršku jakih snaga JNA (“vojske srpskog naroda”), koja je razoružala Teritorijalnu odbranu Republike Bosne i Hercegovine, organizovano naoružavala i obučavala srpsko stanovništvo, učestvovala u preuzimanju (srpske) vlasti i, povećanjem gustine posjedanja teritorija, izvršila (tihu) okupaciju značajnog dijela (državne teritorije) Republike Bosne i Hercegovine, flagrantno kršeći ustavno-pravni sistem i teritorijalnu cjelovitost i jedinstvo Republike Bosne i Hercegovine, ugrožavajući ličnu i imovinsku sigurnost njenih građana, potpuno ili djelimično delegitimirajući legalne organe vlasti, organizovala srpsku političku vlast – zakonodavnu, izvršnu i sudsku na teritoriji države Bosne i Hercegovine, čak i u općinama gdje je srpski narod bio u manjini, što je bilo u funkciji neposrednih detaljnih političkih, vojnih, obavještajnih, bezbjednosnih, informativnih, organizacionih, tehničkih, logističkih i psiholoških priprema za osvajački rat i genocid. Organizacija i vođenje navedenih aktivnosti su potpuno nelegalne i nelegitimne, odnosno riječ je o neustavnim i protivzakonitim radnjama, koje, nažalost, normativno-pravno nisu nikada sankcionisane. Njima je, pored ostalog, otvoreno i javno afirmativno najavljivano i podsticano nasilje i sila kao jedini metod rješavanja pripremljenog i režiranog oružanog sukoba. Organizovano, koordinirano i sinhronizovano su usmjeravane i vođene zločinačke aktivnosti protiv Republike Bosne i Hercegovine između institucija Srbije u Beogradu, posebno vođe velikosrpskog pokreta (Slobodana Miloševića) i njegovih petokolonaša u Republici Bosni i Hercegovini, instrumenata, organa i agenata države Srbije, odnosno Savezne republike Jugoslavije (Srbije Crne Gore), u pripremama za agresiju i genocid.

Navedene i druge zločinačke aktivnosti, uključujući i (genocidne) izjave Radovana Karadžića i drugih funkcionera SDS-a o “nestanku” – istrebljenju Muslimana u Bosni i

Hercegovini i Sarajevu (“**Nestaće, sa lica zemlje će nestati taj narod ...**”; “**... Za dva dana Sarajevo će nestati i biće pet stotina hiljada mrtvih. Za mjesec dana Muslimani će nestati u Bosni i Hercegovini**”; “**Prije svega niko od njihovog rukovodstva ne bi ost’o živ. Za tri-četiri sata svi bi bili pobijeni. Ne bi imali šanse da opstanu uopšte**”), predstavljaju krivična djela protiv ustavno-pravnog poretka Republike Bosne i Hercegovine i očigledni su, pored ostalog, dokazi o **genocidnoj namjeri** (za izvršenje genocida), što je karakteristično i za Sarajevo.

U realizaciji općeg deklariranog političkog cilja (formiranje “jedinstvene države srpskog naroda”), u toj borbi za “životni prostor” (R. Karadžić je u novembru 1991. izjavio da se “**...ovdje vodi bitka za životni prostor**”), “oslobađanju” “srpskih” teritorija i obezbjeđivanju “**veza srpskih teritorija sa maticom Srbijom**”, paradržavna tvorevina Srpska republika Bosna i Hercegovina/ Republika Srpska je, pored države agresora-Srbije, odnosno Savezne republike Jugoslavije (Srbije i Crne Gore), čije su oružane jedinice (JNA/VJ, MUP Republike Srbije, posebno specijalne snage, kao što su *Crvene beretke*, te druge srpske oružane formacije) direktno vodile borbena dejstva u i protiv Republike Bosne i Hercegovine i **civilnog stanovništva**, uključujući i na području Sarajeva, pri čemu su oficiri Vojske Jugoslavije učestvovali i u likvidaciji djece, na teritoriji Republike Bosne i Hercegovine – **u svim okupiranim mjestima i gradovima u opsadi**, uključujući i na području Sarajeva (na okupiranim dijelovima i u opsadi), izvršila teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava, odnosno brojne oblike zločina protiv čovječnosti i međunarodnog prava, uključujući i genocid nad Bošnjacima, o čemu postoje brojni dokazi. Nažalost, Dejtonski mirovni sporazum je legalizirao velikosrpsku nacističku ideologiju, politiku i praksu genocidnog karaktera.

Sva raspoloživa relevantna i validna dokumenta, naučne činjenice, empirijski podaci, iskustvena i druga saznanja nesumnjivo dokazuju i potvrđuju da je (entitet) Republika Srpska genocidna tvorevina (velikosrpskog nacizma, odnosno države Savezne republike Jugoslavije/ Srbije i Crne Gore), nastala na teškim kršenjima međunarodnog humanitarnog prava, posebno na **zločinu genocida**, omeđena i prekrivena brojnim masovnim i pojedinačnim grobnicama.